

Som røyk mot himmelen

Jeg satte meg ned i vinduskarmen, med ryggen mot karmen og beina tett opp til brystet. Kamilleteen jeg nettopp hadde laget dampet opp, og lagde figurer på brilleglasset. Kniset som kom ut av meg var uventet, jeg skvatt og lo av meg selv. Så stilnet jeg, det følte som om noen klemte en hånd rundt hjertet mitt. Ella, min gamle barndomsvenninne danset opp i vindusglasset. Savnet veltet opp i meg som kvalmen rett før du kaster opp. En del av meg ba meg om å glemme, ikke tenke tilbake og ikke rakke opp i fortiden. Den andre delen ba meg tillate meg å tenke tilbake og savne henne litt. Ella fortsatte å danse i vinduskarmen fra dampen i tekoppen, dermed lot jeg tankene strømme.

Det hamret på døren, og jeg spurtet så fort jeg kunne ned. Da jeg åpnet sto hun der som alltid med det store gliset sitt, og fikk meg alltid til å glise tilbake. Ella. «Mamma!» ropte jeg halvhøyt inn i huset. «La meg gjette, du og Ella stikker ut en tur?» svarte hun lett mens hun kom ut fra kjøkkenet. «Jepp, ha det!» gliste jeg tilbake og løp ut før jeg fikk svar. Det var sensommer med lukta fra nyklipt gress, sjø og grillmat hengende i lufta. Ella fant hånden min og dro meg med over enga mens vi lo så hele nabolaget hørte oss. En elektrisk bølge kom alltid strømmende opp fra hånda og til hjertet hver gang Ella tok hånden min.

Hun dro meg med ned på gresset så vi ramlet over hverandre. Hjertet hamret i brystet som om jeg nettopp hadde spurtet opp en bakke. Jeg lå så nær henne at jeg kunne lukte den friske parfymen hennes. Sommerfuglene i magen gikk helt bananas. Øynene hennes skinte som to stjerner, hun fikk gygne gullstråler i håret etter sola og hendene jobbet flittig og raskt. «Klar for å lage skygger i røyken?» spurte Ella og vekket meg ut av transen. Hun hadde satt opp bålet uten at jeg merket det. Jeg nikket og smilte til svar.

Vi satte oss opp mot bålet, og lot røyken lage historiene. Ella begynte, uansett klarte jeg ikke konsentrere meg om det Ella fortalte. Stemmen hennes fløt som vann og var myk som silke. Ordene blandet seg sammen som om hun sang den mest nydelige sangen jeg noen gang hadde hørt, men sangen var på et fremmed språk. Lukten av henne, bål og sommer fikk meg til å sveve. Sommerfuglene i magen raste rundt som et bilrace, og hjertet slo salto på salto. Blodårene fraktet ikke lenger blod, men elektrisitet. Vinden kom, blåste opp. Som om ikke stormen inni meg var stor nok. Ellas hår ble blåst opp og til alle kanter. Hun lo, og jeg lo med mens jeg kjente det krible opp i hele meg. Så kysset jeg henne.

Vinden stilnet. Hendene hennes kom opp mot magen min. Leppene hennes var mykere enn man kunne forestille seg. Så kom slaget, slaget i magen som fikk alt inni meg til å knuse. Hun dyttet meg vekk, langt vekk. En varme kom brennende opp mot ryggen min. Det ble varmere og varmere, nesten som om ryggen min sto i brann. Øynene mine fant øynene til Ella. De viste frykt og avsky, det var da jeg skjønnte at jeg var på vei rett ned i bålet. Ella kom seg på beina og løp vekk uten å se seg tilbake mens jeg ble liggende igjen knust og i flammer.

Teen var blitt kald og dampen var borte. Tårene kom trillende. Jeg kunne kjenne smertene i ryggen, som om brannsåret sved fremdeles. Å Ella! Tankene surret rundt hva jeg kunne gjort annerledes den gangen. Hvor ubehagelig det må ha vært for deg. Hvordan jeg da tenkte du var skyld i det, for du påførte meg skade fysisk og psykisk. Nå ser jeg at jeg må ha påført deg lik smerte, og jeg stjal ditt første kyss. Å Ella! Jeg lurer på hvor du er nå. Hvor hadde vi vært om vi ikke flydd fra hverandre som røyk mot himmelen?